

**ΚΕΝΤΡΟ ΡΩΣΙΑΣ, ΕΥΡΑΣΙΑΣ και ΝΟΤΙΟ-ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ**

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ Μαρτίου 2010

Ομάδα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημοκρατίας

**ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΜΑΔΑΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αξιολόγηση της Έκθεσης Προόδου του Ουζμπεκιστάν από τη “Human Rights Committee” του ΟΗΕ

(Δημοσθένης Κοράλλης- Χρήστος Νίνης)

.....3

Αναφορά του ΟΗΕ από τη “Women's Comission” σχετικά με τις γυναίκες στην Παλαιστίνη

(Ευτυχία Μυλωθρίδου- Γεωργία Παπαδημητροπούλου)

.....6

Θιβέτ: μια περιοχή σε αναβρασμό, μια κυβέρνηση υπό πίεση, μια επέτειος που φέρνει αλλαγές

(Χριστίνα Κόκαλη – Ευαγγελία Παπασουλιώτη)

.....11

Ματιές στην Επικαιρότητα

.....15

Επιστημονική εποπτεία και επιμέλεια: Dr Κωνσταντίνος Φίλης

Copyright © Κέντρο Έρευνας Ρωσίας, Ευρασίας και Νοτιοανατολικής Ευρώπης

2009

Αξιολόγηση της Έκθεσης Προόδου του Ουζμπεκιστάν από τη “Human Rights Committee” του Ο.Η.Ε.

Στις 11-12 Μαρτίου 2010 εξετάστηκε στη Νέα Υόρκη, στην 98η Συνεδρίαση της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η έκθεση προόδου του Ουζμπεκιστάν¹. Σε γενικές γραμμές, οι εμπειρογνώμονες της Επιτροπής αξιολόγησαν θετικά τις προσπάθειες που καταβάλλει η χώρα αλλά σε ορισμένα σημεία της συνεδρίασης υπήρξε ένταση και η ατμόσφαιρα ήταν τεταμένη. Κάθε πλευρά προσπάθησε να στηρίξει την επιχειρηματολογία σε στέρεες βάσεις με απώτερο στόχο τον επηρεασμό του τελικού ανακοινωθέντος. Το παρόν άρθρο σκοπεύει να παρουσιάσει τις κυριότερες θέσεις που εκφράστηκαν όχι μόνο από την πλευρά των κυβερνητικών αξιωματούχων του Ουζμπεκιστάν αλλά και από την πλευρά των εμπειρογνομόνων, σε φλέγοντα ζητήματα της κοινωνικής και πολιτικής ζωής οποιασδήποτε χώρας, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης.

Ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα που εξετάστηκαν στη συνεδρίαση ήταν το θέμα της δραστηριοποίησης και της ακώλυτης πρόσβασης των μη κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ) στην επικράτεια του Ουζμπεκιστάν. Σύμφωνα με τα λεγόμενα της κυβερνητικής αντιπροσωπείας, οι κατά τόπους μη κυβερνητικές οργανώσεις έχουν βρει ένα ασφαλές καταφύγιο για τις δραστηριότητες τους συγκριτικά με παρακείμενα κράτη της περιοχής². Εν προκειμένω, οι αρμόδιες κυβερνητικές αρχές, υπό την αιγίδα του υπουργείου Δικαιοσύνης, έχουν συστήσει την Εθνική Ένωση ΜΚΟ Ουζμπεκιστάν, η οποία «μεσιτεύει» μεταξύ κράτους και ΜΚΟ με σκοπό την περαιτέρω διευκόλυνση του έργου τους και της συνεργασίας με τις κρατικές υπηρεσίες. Επίσης, υπάρχουν συνταγματικές προβλέψεις που προνοούν για τη σύσταση και την πρόσφορη προώθηση τέτοιων οργανώσεων, καθώς το κράτος χορηγεί πιστώσεις και άλλου είδους οικονομικές παροχές προς αυτές τις οργανώσεις³. Ένα άλλο στοιχείο ενδεικτικό της ελευθεριότητας με την οποία αντιμετωπίζονται οι ΜΚΟ είναι το γεγονός ότι η διάλυση μιας ΜΚΟ θα πρέπει να συνοδεύεται από την

¹ Η Human Rights Committee συστάθηκε έπειτα από σχετική πρόβλεψη του Human Rights Covenant on Civil and Political Rights. Η Επιτροπή συνεδριάζει συνήθως 3 φορές το χρόνο εξετάζοντας τις εκθέσεις που της αποστέλλονται από τα συμβαλλόμενα κράτη. Από τη στιγμή που κάποιο κράτος επικυρώσει το Σύμφωνο, τότε υποχρεούται να υποβάλλει έκθεση για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα μετά από 1 χρόνο από την επικύρωση. Αργότερα, η υποβολή έκθεσης ζητείται όποτε κρίνεται δέον από την Επιτροπή.

² Βλέπε Τατζικιστάν μετά τις πρόσφατες κοινοβουλευτικές εκλογές.

³ Άρθρα 56 και 57 του Συντάγματος του Ουζμπεκιστάν

οικεία δικαστική απόφαση που θα δικαιολογεί την εν λόγω διάλυση και την απαλοιφή αυτής της οργάνωσης από τα μητρώα του υπουργείου Δικαιοσύνης.

Αναμφίβολα, στο σημείο που η κυβερνητική αντιπροσωπεία έλαβε τον μεγαλύτερο έπαινο από τους εμπειρογνώμονες ήταν στην περίπτωση της θανατικής ποινής. Η κυβέρνηση του Ουζμπεκιστάν από το 1998 και εξής έχει εργαστεί αμείωτα προς την κατεύθυνση της πλήρους κατάργησης της θανατικής ποινής με αποκορύφωμα την 1η Απριλίου 2005, ημερομηνία στην οποία η θανατική ποινή παύει πλέον να υφίσταται και αντικαθίσταται με την ισόβια κάθειρξη για τα βαρύτερα αδικήματα⁴.

Και στο μέτωπο των βασανιστηρίων έχει υπάρξει σημαντική πρόοδος, καθώς υπάρχουν συνταγματικές προβλέψεις, αναθεωρήσεις άρθρων του Ποινικού Κώδικα, όπως επίσης και νομολογία προς επίρρωση της αποφασιστικότητας με την οποία κινείται η κυβέρνηση⁵.

Όσον αφορά στα δικαιώματα του παιδιού, το Ουζμπεκιστάν έχει σημειώσει εξαιρετική πρόοδο, υιοθετώντας πολιτικές φιλικές προς την προσωπικότητα, την καλλιέργεια του πνεύματος και τον ευαίσθητο ψυχισμό των παιδιών. Συγκεκριμένα, έχει επικυρώσει τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, έχει ενσωματώσει στην εσωτερική έννομη τάξη τα τρία κριτήρια της ΔΟΕ και έχει ανεβάσει το ηλικιακό όριο παιδικής εργασίας από 14 στα 15 έτη.

Αναφορικά με το ζήτημα των δικαιωμάτων των γυναικών, έχει κατοχυρωθεί η ισότητα δικαιωμάτων των δύο φύλων. Η κυβέρνηση έχει εκπονήσει σχέδια ενίσχυσης της απασχόλησης των γυναικών και προστασίας τους με την ποινικοποίηση του εμπορίου λευκής σαρκός και με τη θέσπιση υποχρεωτικού ποσοστού γυναικών που θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στα ψηφοδέλτια των κομμάτων.

Στο πεδίο της θρησκευτικής ελευθερίας, σύμφωνα με το Σύνταγμα, κάθε πολίτης της χώρας απολαμβάνει του δικαιώματος της ελεύθερης επιλογής δόγματος και ενάσκησης των τελετουργικών πράξεων που προβλέπονται από το εν λόγω δόγμα⁶. Φυσικά, αυτά τα δικαιώματα βρίσκονται υπό την αίρεση άλλων διατάξεων

⁴ Το 1998, σύμφωνα με το Ποινικό Κώδικα, η θανατική ποινή προβλεπόταν σε 13 άρθρα του Κώδικα, το 2001 σε 4, το 2003 σε 2 μέχρι το 2005 που καταργήθηκε τελείως.

⁵ Επί παραδείγματι αναφέρω τα εξής : άρθρο 26 του Συντάγματος, ποινικοποίηση των βασανιστηρίων με το άρθρο 235 του Ποινικού Κώδικα, προσχώρηση του Ουζμπεκιστάν στην Σύμβαση κατά των Διακρίσεων με την πρόβλεψη να υπάρχει στενή εποπτεία από το κοινοβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της, απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου (14 Σεπ.2004, Νο.12) αναφορικά με την διεξαγωγή των ανακρίσεων και την συνακόλουθη συλλογή στοιχείων μέσω αυτής.

⁶ Άρθρο 31 του Συντάγματος

του Ποινικού Κώδικα που ορίζουν ότι κάθε πολίτης από οποιαδήποτε πεποίθηση κι αν εμφορείται δε θα πρέπει να θίγει την ακεραιότητα του κράτους και να δημιουργεί διχαστικές διαχωριστικές γραμμές μεταξύ της κοινωνίας.

Στον τομέα που μπορεί να παρατηρηθεί μια «γκρίζα ζώνη» σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας. Οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι διατείνονταν ότι δεν υπάρχει κάποιος καθολικά αποδεκτός ορισμός της τρομοκρατίας και ως εκ τούτου οι αρχές ερμηνεύουν αυτές τις πράξεις κατά το δοκούν και πάντα με πνεύμα κατανόησης και με σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων⁷.

Παρά την αδιαμφισβήτητη πρόοδο του κράτους αναφορικά με τα ζητήματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τα τελευταία χρόνια και την προσπάθεια που καταβάλλει σχετικά με τη νομική κατοχύρωση των οικουμενικών προτύπων ατομικών και συλλογικών ελευθεριών, αρκετά μελανά σημεία επισκιάζουν τις προαναφερθείσες κινήσεις.

Αρχικά, αναφορά πρέπει να γίνει στα κενά που εντόπισε η Επιτροπή στην νομοθεσία του Ουζμπεκιστάν σχετικά με τα βασανιστήρια. Παρά τη μη ύπαρξη ενός διεθνούς ορισμού σχετικά με τα βασανιστήρια και την ευθυγράμμιση των νόμων του Ουζμπεκιστάν με τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων, υπάρχουν ακόμα κάποια σημεία που δεν φαίνεται να καλύπτονται από τους νόμους. Το επιθυμητό, σύμφωνα με την Επιτροπή, δεν είναι απλώς η δήλωση από αξιωματούχους του κράτους ότι οι νόμοι καλύπτουν όλες τις περιπτώσεις αλλά ο τρόπος με τον οποίο αυτό γίνεται. Επίσης, αρκετές αναφορές από οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων κάνουν λόγο για εξαγωγή ομολογιών, αποδεικτικών στοιχείων και άλλων παρόμοιων πληροφοριών από τις αρχές μέσω βασανιστηρίων.

Σημαντικό, επίσης, είναι και το ζήτημα της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης. Η Επιτροπή εξέφρασε τις αμφιβολίες της προς την αντιπροσωπεία αναφορικά με τις προσπάθειες που καταβάλλει η κυβέρνηση για την απεξάρτηση της δικαιοσύνης σε όλα τα επίπεδα. Η αμφισβήτηση αυτή βασίζεται στο γεγονός πως η Επιτροπή έχει λάβει πληροφορίες πως αρκετές θέσεις στη δικαιοσύνη έχουν καταληφθεί από εγκαθήμετους της κυβέρνησης έπειτα από ευνοιοκρατικές διευθετήσεις. Ακόμα, ανησυχία προκαλεί το γεγονός πως ο υπουργός Δικαιοσύνης του Ουζμπεκιστάν έχει δικαίωμα παρέμβασης στις περισσότερες πτυχές των νομικών επαγγελματιών.

⁷ Ειδικά μετά την 11^η Σεπτεμβρίου, είναι γεγονός ότι τα όρια έχουν καταστεί ολοένα πιο δυσδιάκριτα.

Ένα εξαιρετικά σημαντικό θέμα είναι και αυτό της παιδικής εργασίας. Αν και το επίσημο κράτος συγκαταλέγει το ζήτημα αυτό στο παρελθόν, αρκετές αναφορές έχουν φτάσει στα χέρια της Επιτροπής σχετικά με μεγάλο αριθμό παιδιών που εργάζονται υπό απάνθρωπες συνθήκες.

Εκτός των παραπάνω, στο Ουζμπεκιστάν εγείρονται και σοβαρά ερωτήματα σχετικά με θέματα ισότητας των φύλων και κοινωνικών ελευθεριών. Όσον αφορά στα θέματα της ισότητας των φύλων ειδική μνεία γίνεται στην περίπτωση της πολυγαμίας όπου οι περισσότεροι πολίτες της χώρας τάσσονται υπέρ αυτής της πρακτικής. Η Επιτροπή σε αυτή την περίπτωση μέμφεται το κράτος επειδή δεν προσπαθεί, κυρίως μέσω διαφοροποιημένων πολιτικών, να αποδυναμώσει την αυξανόμενη δυναμική αυτού του φαινομένου. Από την άλλη στα ζητήματα κοινωνικών ελευθεριών είναι αμφίβολο αν και κατά πόσο μπορούν οι πολίτες να παρεμβαίνουν στα δρώμενα της χώρας, δημιουργώντας έτσι μια «κοινωνία πολιτών» ενώ το δικαίωμα της δίκαιης δίκης αμφισβητείται και αυτό παράλληλα με το habeas corpus.

Κλείνοντας, επισημαίνεται πως βασικές ελευθερίες και ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα στο Ουζμπεκιστάν δεν είναι διαθέσιμα στους πολίτες. Η πολιτική δραστηριότητα στη χώρα είναι πλήρως ελεγχόμενη από το κυρίαρχο κόμμα και η αντιπολίτευση μηδαμινή. Τέλος, ενώ υπάρχει συνταγματική πρόβλεψη για την ελευθερία του λόγου, του τύπου και της επιλογής θρησκείας, στην πράξη τα δικαιώματα αυτά περιορίζονται συνεχώς.

Αναφορά του ΟΗΕ από τη “Women's Comission” σχετικά με τις γυναίκες στην Παλαιστίνη

Στις αρχές του μήνα λήφθηκαν κάποιες αποφάσεις από τη “Women's Comission”⁸ του ΟΗΕ σχετικά με τις γυναίκες στην Παλαιστίνη. Τα προβλήματα που συζητήθηκαν είναι η οικονομική χειραφέτηση των γυναικών και η αυξημένη θνησιμότητά τους, ενώ στόχος είναι η γενικότερη προστασία των δικαιωμάτων τους

⁸ Η επιτροπή αυτή είναι μία λειτουργική επιτροπή του ΟΗΕ και εντάσσεται στα πλαίσια του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου (ECOSOC) που ασχολείται με θέματα που αφορούν άμεσα τις γυναίκες τα οποία είναι η απασχόλησή τους, η βία κατά αυτών, η προώθηση της ισότητας μεταξύ των 2 φύλων και άλλα. Η Επιτροπή συστάθηκε με απόφαση ECOSOC στις 21 Ιουνίου του 1946, με στόχο να προετοιμάσει τις συστάσεις και τις εκθέσεις προς το Συμβούλιο σχετικά με την προώθηση των δικαιωμάτων των γυναικών στον πολιτικό, οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό και εκπαιδευτικό τομέα.

μέσα στο κλίμα κατά του καπιταλισμού και του ιμπεριαλισμού που επικρατεί σε αυτή τη χώρα. Θεωρείται πως το καπιταλιστικό σύστημα καταπιέζει τις γυναίκες της περιοχής και τις εκμεταλλεύεται, αφαιρώντας τους την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, σύμφωνα με τα λεγόμενα μιας αγωνίστριας της χώρας, της Khaled. Η δράση των οργανώσεων της Χαμάς και της Φατάχ διχάζουν το λαό της Παλαιστίνης και οι γυναίκες επηρεάζονται αρνητικά.

Η επιτροπή, λοιπόν, εξέδωσε έξι ψηφίσματα για τα θέματα αυτά, τα οποία και απέστειλε ως ενιαίο σχέδιο στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο (ECOSOC)⁹ για έγκριση. Το σχέδιο για την κατάσταση και τη βοήθεια προς τις γυναίκες στην Παλαιστίνη εγκρίθηκε με 31 ψήφους υπέρ, 2 κατά και 10 τρανταχτές αποχές¹⁰. Τα μέλη της επιτροπής εξέφρασαν βεβαίως τη λύπη τους για τις άσχημες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες μέσα στις οποίες επιβιώνουν οι γυναίκες και για την κατάσταση των νέων κοριτσιών στα κατεχόμενα εδάφη της Παλαιστίνης. Έτσι, ζήτησαν από το κράτος του Ισραήλ να συμμορφωθεί πλήρως με την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου¹¹ και να πάψει να καταπατά τα ανθρώπινα δικαιώματα, πράξη στην οποία το Ισραήλ συνεχώς καταφεύγει εν μέσω της έχθρας και της βίας μεταξύ των δύο κρατών. Έπειτα, το ίδιο το Συμβούλιο ζήτησε από το Ισραήλ να διευκολύνει κι όχι απλά να επιτρέψει την επιστροφή των εκτοπισμένων Παλαιστινίων γυναικών στα σπίτια τους καθώς, επίσης, έκανε έκκληση προς την παγκόσμια κοινότητα για επιπλέον παροχή βοήθειας με όλα τα διαθέσιμα μέσα.

Μετά την ψηφοφορία μίλησε ο εκπρόσωπος της Μόνιμης Αποστολής Παρατήρησης της Παλαιστίνης. Ευχαρίστησε όλα τα κράτη τα οποία στήριξαν το κείμενο υπέρ της Παλαιστίνης, καθώς αυτό ήταν απαραίτητο λόγω των σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τη μεριά του Ισραήλ στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη

Όσον αφορά στις ένοπλες συγκρούσεις στις οποίες λαμβάνουν μέρος και γυναίκες και πολλά γυναικόπαιδα κρατούνται ως όμηροι, η επιτροπή επανέλαβε ότι η

⁹ Ιδρύθηκε στο πλαίσιο του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ως το κύριο όργανο συντονισμού των οικονομικών, κοινωνικών, και συναφών εργασιών των 14 ειδικευμένων οργανισμών των Ηνωμένων Εθνών. Το Συμβούλιο λαμβάνει επίσης εκθέσεις από 11 ταμεία και προγράμματα του ΟΗΕ. Επίσης χρησιμεύει ως κεντρικό φόρουμ συζήτησης διεθνών οικονομικών και κοινωνικών θεμάτων, και για τη διατύπωση συστάσεων πολιτικής που απευθύνονται στα κράτη μέλη και το σύστημα των Ηνωμένων Εθνών.

¹⁰ Βέλγιο, Καμερούν, Βολιβία, Γερμανία, Ιταλία, Ιαπωνία, Δημοκρατία της Κορέας, Ισπανία, Σουηδία, Τόνγκο.

¹¹ Αναλυτικά τα δικαιώματα αυτά στην σελίδα

http://www.fa3.gr/nomothesia_2/nomoth_gen/1_dikaiomata_antropou.htm

ομηρία είναι παράνομη πράξη και καταδίκασε όλες τις βίαιες πράξεις που διεπράχθησαν κατά του άμαχου πληθυσμού (καθώς κάτι τέτοιο αποτελεί παράβαση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου των ενόπλων συγκρούσεων). Επομένως, η επιτροπή απαίτησε την άμεση απελευθέρωση όλων των ομήρων αλλά και όλων όσοι φυλακίστηκαν στη συνέχεια κι επιπλέον ζήτησε διεθνή συνεργασία. Για αυτό το λόγο η επιτροπή εξέτασε ένα ψήφισμα με τίτλο «Απαλλαγή των γυναικών και των παιδιών που κρατούνται ως όμηροι», συμπεριλαμβανομένων όσων φυλακίστηκαν στη συνέχεια σε ένοπλες συγκρούσεις.

Ο εκπρόσωπος του Αζερμπαϊτζάν, όντας ο κύριος εισηγητής του κειμένου, έκανε πολλές ανεπίσημες διαβουλεύσεις, οι οποίες δημιούργησαν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για διάλογο μεταξύ των ενδιαφερόμενων αντιπροσωπειών. Το σχέδιο περιείχε στοιχεία του ψηφίσματος της γενικής συνέλευσης 63/183 (2009) σχετικά με τους αγνοούμενους. Το κείμενο τόνισε την ανάγκη για την αντιμετώπιση αυτών των γυναικών και των παιδιών ως μέρος της ειρηνευτικής διαδικασίας. Ο ίδιος δε εξέφρασε την ελπίδα ότι θα εγκριθεί με ομοφωνία. Ο εκπρόσωπος της Ιορδανίας δήλωσε ότι η ουσία του ψηφίσματος είναι ότι σε κάθε δεδομένη σύγκρουση οι γυναίκες και τα παιδιά πλήττονται περισσότερο. Ο σκοπός του σχεδίου δεν ήταν να συζητηθούν μόνο τα δεινά των Παλαιστινίων γυναικών, αλλά εξέφρασε την ελπίδα ότι το κείμενο θα πρέπει να εξεταστεί υπό το φως των εξελίξεων ώστε να προφυλάσσονται όλες οι γυναίκες παγκοσμίως. Εξηγώντας την ψήφο του πριν την ψηφοφορία, ο εκπρόσωπος των Ηνωμένων Πολιτειών δήλωσε ότι η χώρα του υποστήριζε με κάθε τρόπο τις γυναίκες της Παλαιστίνης, ενώ παράλληλα οι ΗΠΑ υποστήριζαν ενεργά τη δράση της Υπηρεσίας Αρωγής και Έργων για τους πρόσφυγες της Παλαιστίνης στην Εγγύς Ανατολή των Ηνωμένων Εθνών (UNRWA)¹². Ο εκπρόσωπος της Ιαπωνίας, μιλώντας μετά την ψηφοφορία, δήλωσε την έντονη ανησυχία του για την κρίσιμη κατάσταση των Παλαιστινίων γυναικών και εξέφρασε την ελπίδα ότι η κατάστασή τους θα βελτιωθεί σημαντικά από τη διεθνή βοήθεια.

Για το πρόβλημα της μητρικής θνησιμότητας και νοσηρότητας αποφασίστηκε να προωθηθεί η γενικότερη ενδυνάμωση των γυναικών. Η επιτροπή ζήτησε, λοιπόν, από τους ηγέτες σε παγκόσμιο επίπεδο να δράσουν έτσι ώστε να συγκεντρωθούν οι

¹² Είναι μια ανθρώπινη υπηρεσία ανάπτυξης, παρέχοντας εκπαίδευση, υγειονομική περίθαλψη κοινωνικές υπηρεσίες και επείγουσα βοήθεια σε πάνω από τετρακόσιες χιλιάδες Παλαιστίνιους πρόσφυγες που ζουν στο Λίβανο, στη Γάζα, στην Ιορδανία, στη Συρία. Είναι ο μόνος εξειδικευμένος οργανισμός που παρέχει αμέριστη βοήθεια στους πρόσφυγες σε μια συγκεκριμένη περιοχή συγκρούσεων. Ιδρύθηκε μετά τον άραβα-ισραηλινό πόλεμο του 1948 από τη Γενική συνέλευση του ΟΗΕ με το ψήφισμα 302 της 8^{ης} Δεκεμβρίου του 1949.

πόροι και να υπάρξει η απαραίτητη συνεργασία και η τεχνική βοήθεια που απαιτείται όχι μόνο για τη μείωση του φαινομένου αλλά και για τη βελτίωση της υγείας της μητέρας και του νεογέννητου. Ο εκπρόσωπος των ΗΠΑ εισήγαγε ένα κείμενο για την εξάλειψη της μητρικής νοσηρότητας, μέσω της ενδυνάμωσης των γυναικών ενώ έθεσε ως αναπτυξιακό στόχο της χιλιετίας την εξάλειψη της μητρικής θνησιμότητας. Το ψήφισμα ζητούσε να ενισχυθεί η πολιτική βούληση για την αντιμετώπιση της μητρικής θνησιμότητας και υπογράμμισε τη σημασία της διασφάλισης όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας. Ο εκπρόσωπος της Ιορδανίας συνέστησε το ψήφισμα να περιλαμβάνει τη συμβολή της Επιτροπής για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα, η οποία είχε ένα γενικό σχόλιο σχετικά με το δικαίωμα στην υγεία, συμπεριλαμβανομένων της αναπαραγωγικής υγείας και της μητρικής θνησιμότητας. Οι εκπρόσωποι της Νέας Ζηλανδίας, της Νορβηγίας και της Κούβας υποστήριξαν πως η μητρική θνησιμότητα πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα μέσω ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης με την προγεννητική και μεταγεννητική φροντίδα, ενώ τόνισαν πως η μητρική θνησιμότητα πρέπει να αντιμετωπιστεί ως ζήτημα που θίγει άμεσα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ο εκπρόσωπος της Δανίας, μιλώντας για λογαριασμό και της Σουηδίας και της Φιλανδίας, καθώς και ο εκπρόσωπος της Ιρλανδίας εξέφρασαν την έντονη ανησυχία τους για το μεγάλο παγκόσμιο επίπεδο της μητρικής θνησιμότητας, ενώ παράλληλα συμφώνησαν για περισσότερη πολιτική συνεννόηση και βούληση με την παροχή πόρων ώστε να επιτευχθούν οι αναπτυξιακοί στόχοι της χιλιετίας που σχετίζονται με τα αναπαραγωγικά δικαιώματα. Από την πλευρά του, ο εκπρόσωπος του Ιράν δήλωσε ότι η χώρα του είχε σημειώσει σημαντική πρόοδο στον τομέα της μείωσης της μητρικής θνησιμότητας, ενώ επανέλαβε ότι όλες οι δραστηριότητες που συνδέονται άμεσα με την αναπαραγωγική υγεία, συμπεριλαμβανομένης της εκπαίδευσης, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη και τις ηθικές αξίες κάθε χώρας.

Επίσης, σημαντικό είναι το ζήτημα της ισότητας των δύο φύλων, οι ρατσιστικές τάσεις και διακρίσεις που υπάρχουν κατά γυναικών και νέων κοριτσιών φορέων του ιού HIV/AIDS. Έτσι, η επιτροπή αποφάσισε και κάλεσε όλα τα μέλη της να ενισχύσουν τις προσπάθειες για την αντιμετώπιση της ανισότητας των δύο φύλων. Τους ζήτησε να ενισχύσουν τα κρατικά συστήματα υγείας τους με διανομή φαρμάκων κι εμβολίων στις γυναίκες που νοσούν και να ενισχύσουν γενικότερα τους πόρους για μητέρες-φορείς. Η επιτροπή με χαρά χαιρέτισε τη δράση του Κοινού

προγράμματος του ΟΗΕ για το HIV/AIDS (UNAIDS)¹³ και ζήτησε την ενίσχυση της χρηματοδότησής του αλλά και την προσπάθεια των κυβερνήσεων για εξάλειψη όλων των μορφών των διακρίσεων προς γυναίκες και κορίτσια με τον ιό. Ο εκπρόσωπος της Αιγύπτου εισήγαγε ένα ψήφισμα με τίτλο «Ενίσχυση των θεσμικών ρυθμίσεων των Ηνωμένων Εθνών για την υποστήριξη της ισότητας των φύλων και της χειραφέτησης των γυναικών». Δήλωσε ότι με αυτόν τον τρόπο εκδηλώνεται η πολιτική βούληση των κρατών-μελών για την ενίσχυση του συστήματος συνοχής όλων των φορέων των Ηνωμένων Εθνών να εργαστούν προς την κατεύθυνση της ισότητας των δύο φύλων, με σκοπό να θέσουν τις γυναίκες στο επίκεντρο των αλλαγών. Ο εκπρόσωπος της Νορβηγίας δήλωσε ότι, κατά την έκδοση του κειμένου, το οποίο είχε περισσότερες από 181 συνυποστηρικτές, η Επιτροπή θα επιβεβαιώσει πως η ενίσχυση των θεσμών των Ηνωμένων Εθνών ήταν ένας πραγματικά παγκόσμιος στόχος. Από την πλευρά του, ο εκπρόσωπος της Κολομβίας παρουσίασε το σχέδιο του για την οικονομική χειραφέτηση των γυναικών, τονίζοντας πως η οικονομική ενδυνάμωση αποτελεί τον βασικό παράγοντα για την κατοχύρωση της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και στηρίζοντας τη θέση του στη συμμετοχή των γυναικών σε όλα τα επίπεδα λήψης αποφάσεων, στην πρόσβασή τους στην εκπαίδευση και στην υγεία και τέλος στην συμμετοχή τους σε μηχανισμούς που προστατεύουν τις ίδιες από διακρίσεις στον χώρο εργασίας και βοηθούν τις γυναίκες κατά την περίοδο οικονομικής κρίσης και οικονομικών δυσκολιών.

Όσο σκληρό κι αποτρώπαιο κι αν φαντάζει στους περισσότερους από εμάς, στην Παλαιστίνη ο ακρωτηριασμός των γεννητικών οργάνων των γυναικών είναι μια σκληρή πραγματικότητα, η οποία, όμως, έχει προκαλέσει δειθνή θόρυβο και αντιδράσεις. Γι' αυτό το λόγο, ο εκπρόσωπος της Ισημερινής Γουινέας παρουσίασε εξ ονόματος της Αφρικανικής Ομάδας¹⁴ ένα ψήφισμα για τον τερματισμό του

¹³ Κοινό Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το HIV / AIDS: είναι μια πρωτοποριακή κοινή επιχείρηση της οικογένειας των Ηνωμένων Εθνών, συγκεντρώνοντας τις προσπάθειες και τους πόρους του συστήματος δέκα οργανώσεων του ΟΗΕ στην αντιμετώπιση του AIDS για να βοηθήσουν τον κόσμο την πρόληψη νέων μολύνσεων από τον ιό HIV και τα άτομα που ζουν με τον ιό HIV, και τον μετριασμό των επιπτώσεων της επιδημίας. Με έδρα τη Γενεύη, το UNAIDS λειτουργεί σε περισσότερες από 80 χώρες σε όλο τον κόσμο.

¹⁴ Αφρικανική Ομάδα :Αλγερία, Αγκόλα, Μπενίν, Μποτσουάνα, Μπουρκίνα Φάσο, Μπουρούντι, Καμερούν, Πράσινο Ακρωτήριο, Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, Τσαντ, Κομόρες, Δημοκρατία του Κονγκό, της Ακτής του Ελεφαντοστού, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, Τζιμπουτί, Αίγυπτος, Ισημερινή Γουινέα, Ερυθραία, η Αιθιοπία, η Γκαμπόν, η Γκάμπια, η Γκάνα, Γουινέα, Γουινέα-

ακρωτηριασμού των γυναικείων γεννητικών οργάνων, υποστηρίζοντας ότι έχουν γίνει πολυάριθμες εκκλήσεις από εθνικά, περιφερειακά και διεθνή φόρουμ να σταματήσει η κατάχρηση αυτή, ενώ ο ίδιος κάλεσε όλα τα κράτη-μέλη να υποστηρίξουν από κοινού και σθεναρά το σχέδιο έτσι ώστε να εγκριθεί παγκοσμίως. Έτσι, η επιτροπή είναι θετική στη δημιουργία προγραμμάτων για την εξάλειψη αυτής της βίαιης πράξης.

Θιβέτ: μια περιοχή σε αναβρασμό, μια κυβέρνηση υπό πίεση, μια επέτειος που φέρνει αλλαγές

Την Τετάρτη 10 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε διαμαρτυρία έξω από την κινεζική πρεσβεία του Λονδίνου με αφορμή την 51^η επέτειο της εθνική εξέγερσης του Θιβέτ. Την ίδια ημέρα ήταν και η δεύτερη επέτειος από τις αναταραχές που έγιναν τον Μάρτιο του 2008.

Με αφορμή τη διοργάνωση από την Κίνα των Ολυμπιακών Αγώνων και με δεδομένο το γεγονός ότι η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συνεχίζεται χωρίς περιορισμούς, στις 10 Μαρτίου του 2008 εκατοντάδες Θιβετιανοί ενίσχυσαν τους εορτασμούς της 49^{ης} επετείου από την εισβολή της Κίνας με ευρείας έκτασης διαδηλώσεις, που εξελίχθηκαν σε οδομαχίες, με τελικό απολογισμό τους 80 νεκρούς¹⁵. Ακολούθησαν μαζικές καταδίκες και φυλακίσεις, βίαιη καταστολή ειρηνικών διαμαρτυριών, ακόμη και εξαφανίσεις μοναχών¹⁶.

Την ίδια μέρα με τη διαμαρτυρία ο πνευματικός αρχηγός των Θιβετιανών βουδιστών πραγματοποίησε ομιλία, στην οποία αναφέρθηκε στο γεγονός ότι οι Βουδιστές ζουν σχεδόν σε κατάσταση φυλάκισης ενώ εξέφρασε τη συμπάθειά του στον θιβετιανό λαό. Επιπλέον, στην ομιλία του ο Δαλάι Λάμα αναφέρθηκε στην περιοχή της Xinjiang (στην οποία κατοικούν τουρκόφωνοι, μουσουλμάνοι Ουιγούροι) ως «Ανατολικό Τουρκιστάν», όνομα το οποίο δόθηκε στην περιοχή αυτή από εξόριστους υπέρ της ανεξαρτησίας του Θιβέτ.

Ωστόσο, αυτό ο λόγος ενόχλησε ιδιαίτερα την Κίνα, η οποία εξέφρασε έντονα τη δυσαρέσκειά της για το περιεχόμενο του λόγου του πνευματικού ηγέτη του Θιβέτ,

Μπισσάου, Κένουα, Λεσόθο, Λιβερία, Λιβύη, Μαδαγασκάρη, Μαλάουι, Μαλί, Μαυριτανία, Μαυρίκιος, Μαρόκο, Μοζαμβίκη, Ναμίμπια, Νίγηρας, Νιγηρία, Ρουάντα, Σάο Τομέ και Πρίνσιπε, Σενεγάλη, Σεϋχέλλες, Σιέρα Λεόνε, Σομαλία, Νότια Αφρική, Σουδάν, Σουαζιλάνδη, Τόγκο, Τυνησία, Ουγκάντα, Τανζανία, τη Ζάμπια, τη Ζιμπάμπουε.

¹⁵ Democracy Now – The war and peace (<http://www.democracynow.org/2008/3/17/headlines>)

¹⁶ Tibetan Center for Human Rights and Democracy (http://www.tchrd.org/publications/hr_updates/)

καθώς θεώρησε πως ο Δαλάι Λάμα με την αναγνώριση αυτής της περιοχής ως «Ανατολικό Τουρκιστάν» προσπαθεί να διασπάσει την Κίνα και να διαταράξει την ενότητά της. Σύμφωνα με άρθρο της Global Times, ο υπουργός Εξωτερικών της Κίνας, Qin Gang, ανέφερε σε μια δήλωσή του ότι «η συμπάθειά του για το «Ανατολικό Τουρκιστάν» δεν αποκάλυψε και απέδειξε το γεγονός ότι θέλει να διασπάσει αυτή τη χώρα και να σαμποτάρει την εθνική της ενότητα;». Ακόμη κατηγορήσε πρόσφατες θιβετιανές αποσχιστικές απόπειρες σε κινεζικές πρεσβείες στην Ινδία και σε άλλες χώρες, λέγοντας πως αυτές οι πράξεις αποδεικνύουν την αποσχιστική και βίαιη φύση αυτής της ομάδας¹⁷.

Τα προβλήματα του Θιβέτ με την Κίνα προέρχονται από το παρελθόν, μετά την κατάληψη του πρώτου από τη δεύτερη. Οι ιδιομορφίες της κατάστασης του Θιβέτ είναι πολλές και περίπλοκες, τόσο από νομικής όσο και από πολιτικής άποψης. Η περιοχή παρέμενε παραδοσιακά ανεξάρτητη και ερχόταν συχνά σε αντιπαράθεση με γειτονικές της ηγεμονίες. Χαρακτηριστικά του αποτελούσαν η πολιτιστική και θρησκευτική ιδιαιτερότητα και η απομονωτική πολιτική¹⁸.

Το συγκεκριμένο σκηνικό ανατράπηκε βίαια το 1951, με την προσάρτηση του Θιβέτ από την κομμουνιστική Κίνα. Παρά την ειρημιστική πολιτική του Δαλάι Λάμα, η Κίνα ακολούθησε μια πολιτική βίας και καταστολής. Ήδη από το 1956 ξεκίνησαν από τη Λάσα, πρωτεύουσα του Θιβέτ, μεμονωμένες κινήσεις αντίστασης στην αυταρχική διοίκηση του μαοϊκού κράτους που γρήγορα εξαπλώθηκαν και στην ευρύτερη περιοχή του Θιβέτ¹⁹.

Οι εντάσεις που σιγόβραζαν ξέσπασαν το 1959, όταν ένοπλη κατάπνιξη των μεμονωμένων αντιστασιακών κινήσεων οδήγησε στην ενοποίησή τους σε μια μεγάλη εξέγερση εναντίον της ηγεμονίας του Πεκίνου. Έκτοτε, το τμήμα του Θιβέτ που ελεγχόταν από τον Δαλάι Λάμα μετονομάστηκε σε «Αυτόνομη Περιοχή του Θιβέτ»²⁰. Ο ίδιος διέφυγε στην Ινδία από όπου και ίδρυσε την κυβέρνηση από την εξορία.

Πάνω από 87.000 άτομα έχασαν τη ζωή τους στην εξέγερση της 10^{ης} Μαρτίου, που χαρακτηρίστηκε ως γενοκτονία από τη μη κυβερνητική οργάνωση “International Commission of Jurists” (ICJ) σε έκθεση που υπέβαλε στον ΟΗΕ το

¹⁷ <http://www.globaltimes.cn/>

¹⁸ Brief History of Tibet (<http://www.friends-of-tibet.org.nz/tibet.html>)

¹⁹ Phayul – News and Views on Tibet

(<https://www.phayul.com/news/article.aspx?id=14993&t=1&c=4>)

²⁰ Cultural China (<http://scenery.cultural-china.com/en/146Scenery2784.html>)

1960²¹. Συγκεκριμένα, έγινε αναφορά στην προσπάθεια της κομμουνιστικής Κίνας να εξαλείψει τους κατοίκους του Θιβέτ ως θρησκευτική ομάδα.

Οι αντάρτες που επιζητούσαν την ανεξαρτησία του Θιβέτ συνέχισαν τη δράση τους κατά την περίοδο μετά το 1959.

Ωστόσο, η Κίνα διατηρεί μια επιθετική, κατασταλτική και απομονωτική πολιτική απέναντι στο Θιβέτ, ώστε το τελευταίο να σταματήσει τον αγώνα προς την ανεξαρτησία. Ήδη ο Δαλάι Λάμα δήλωσε σε συνδιάσκεψη του ΟΗΕ το 2008 ότι δε ζητούν πλέον ανεξαρτησία αλλά αναγνώριση της αυτονομίας της περιοχής, ενότητα και ένα ήρεμο και χωρίς εντάσεις περιβάλλον, στο οποίο θα υπάρχει σεβασμός των κατοίκων της περιοχής αλλά και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, γεγονός που σήμερα αποτελεί σημαντικότατο πρόβλημα.

Η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Θιβέτ είναι μόνιμη κατάσταση, γνωστή σε ολόκληρη τη διεθνή κοινότητα. Η πολιτική της Κίνας, όμως, είναι εντελώς αντίθετη με την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Φυσικά, η πολιτική αυτή δεν περιορίζεται μόνο απέναντι στο Θιβέτ αλλά και μέσα στο ίδιο της το κράτος.

Δικαιώματα όπως η ελευθερία του λόγου, της έκφρασης, της συνέλευσης, της μετακίνησης και της αυτοδιάθεσης είναι μόνο μερικά από αυτά που δεν απολαμβάνει ο θιβετιανός λαός. Η Διεθνής Αμνηστία δηλώνει ότι οι πολιτικοί κρατούμενοι συχνά υποβάλλονται σε βασανιστήρια, τα οποία πολλές φορές οδηγούν στο θάνατο. Ανεπίσημες πηγές θέλουν, από το 1987, τουλάχιστον 41 Θιβετιανούς νεκρούς από τέτοιους είδους βασανιστήρια στη φυλακή ή σύντομα μετά την αποφυλάκισή τους.

Η κυβέρνηση του Θιβέτ υποστηρίζει ότι οι κινεζικές αρχές δεν επιτρέπουν την είσοδό του σε διεθνείς οργανισμούς υποστήριξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αλλά και την ελεύθερη συνάντηση διεθνών αντιπροσωπειών με κατοίκους της περιοχής.

Το Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημοκρατίας του Θιβέτ υποστηρίζει ότι περισσότεροι από 11.000 μοναχοί και μοναχές έχουν εξοριστεί από το Θιβέτ από το 1996 επειδή αντιστάθηκαν στην «πατριωτική επανεκπαίδευση» που γινόταν σε αντρικά και γυναικεία μοναστήρια κατά τη διάρκεια του προγράμματος "Strike Hard"²². Σύμφωνα με το Κέντρο, προβλήματα που αντιμετωπίζει η περιοχή

²¹ICJ report

(http://www.claudearpi.net/maintenance/uploaded_pics/1959TheQuestionofTibetandtheRuleofLaw.pdf)

²² http://www.tchrd.org/publications/annual_reports/1999/

είναι η υψηλή ανεργία και η αυθαίρετη φορολόγηση που επιβαρύνουν σοβαρά τη φτώχεια στο Θιβέτ.

Ο Elliot Sperling, αναπληρωτής καθηγητής Θιβετιανών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο της Ιντιάνα, σε δήλωση στη Human Rights Watch, παρουσίασε το καινούργιο του βιβλίο, το οποίο περιέγραφε με λεπτομέρειες την εξορία των Θιβετιανών αλλά και το ρόλο που παίζει η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο γεγονός ότι πολλοί από αυτούς αναγκάζονται να αφήσουν το Θιβέτ²³.

Η Κίνα, από την άλλη πλευρά, υποστηρίζει ότι έχει υπάρξει σημαντική βελτίωση όσον αφορά στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Θιβέτ, με πρώτο και βασικό βήμα τη χειραφέτηση χιλιάδων δουλοπάροικων και σκλάβων στα τέλη του 1950.

Το μέλλον, δυστυχώς, για το Θιβέτ δε διαφαίνεται λαμπρό αλλά ούτε και ευχάριστο, καθώς η Κίνα φαίνεται να συνεχίζει την καταπιεστική της πολιτική και ενδιαφέρεται μόνον για την προσάρτηση και την διατήρηση της περιοχής στην κατοχή της, αδιαφορώντας για τις συνέπειες στο διεθνές περιβάλλον αλλά και τους πολίτες του Θιβέτ. Συγκεκριμένα, η Κίνα προειδοποίησε τον πρόεδρο των ΗΠΑ, Barack Obama, ότι μια συνάντηση με τον Δαλάι Λάμα θα δημιουργήσει επιπλέον προβλήματα στη σχέση των δύο δυνάμεων, τα οποία είναι ήδη έντονα με την πώληση όπλων στην Ταϊβάν από τις ΗΠΑ.

Σύμφωνα με το Reuters, στις 25 Ιανουαρίου, δύο απεσταλμένοι του Δαλάι Λάμα, ο Lodi Gyaltzen Gyari και ο Kelsang Gyaltzen, επισκέφθηκαν την Κίνα σε μια προσπάθεια των δύο πλευρών να αναζωπυρώσουν το διάλογο μεταξύ τους, ο οποίος έχει παγώσει από το 2008. Οι δύο πλευρές έχουν κάνει οχτώ γύρους συζητήσεων από το 2002.

Πρόοδος στο ζήτημα του Θιβέτ θα υπάρξει μόνον όταν η Κίνα υποχωρήσει και αποδεχτεί την αυτονομία του Θιβέτ αλλά και όταν θα αρχίσει να σέβεται και να προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το αυταρχικό καθεστώς της Κίνας, όμως, ενδιαφέρεται για την προστασία των συμφερόντων του περισσότερο από την εικόνα του στη διεθνή κοινότητα. Είναι φανερό πως η Κίνα, ανερχόμενη και πολλά υποσχόμενη οικονομική δύναμη, έχει αυτή τη στιγμή τη δυνατότητα να αγνοήσει την κατακραυγή της διεθνούς κοινότητας, να κυνηγήσει τα συμφέροντά της με όποιον

²³Human Right Watch: "Human Rights Violations in Tibet", From: <http://www.hrw.org/en/news/2000/06/12/human-rights-violations-tibet>, Accessed: 25/03/2010

τρόπο δυνατό αλλά και να έρθει σε ρήξη με άλλες δυνάμεις, ώστε να διατηρήσει την ισχύ της στην περιοχή και να συνεχίσει την πολιτική της, η οποία μέχρι σήμερα την έχει «ανταμοίψει» με οικονομική ανάπτυξη αλλά και πολλά προβλήματα στο εσωτερικό της, ενώ δεν είναι διατεθειμένη, στο όνομα τόσο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της προστασίας ανθρωπίνων ζώων, όσο και της αυτοδιάθεσης των λαών, να αρνηθεί τη δύναμη και την επιρροή που έχει αυτήν τη στιγμή στην περιοχή αλλά και στο διεθνές γίγνεσθαι.

Ματιές στην Επικαιρότητα

- **Ο αντιπρόεδρος του τουρκικού Ανωτάτου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων (HSYK), Kadir Ozbek, κατηγορεί την κυβέρνηση ότι «χρησιμοποιεί την ΕΕ» για να περιορίσει τις εξουσίες των δικαστών. Ο Ozbek εκφράζει το κύμα των αντιδράσεων που ξεσήκωσε στην συντηρητική «κεμαλική» αντιπολίτευση η απόφαση της κυβέρνησης να προχωρήσει σε συνταγματικές μεταρρυθμίσεις μέσω δημοψηφίσματος.** Ο αρχηγός του Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος (CHP), Deniz Baykal, χαρακτήρισε την πρωτοβουλία της μεταρρύθμισης μέσω δημοψηφίσματος «ως απόδειξη του φόβου του κυβερνώντος κόμματος», εννοώντας τον φόβο της απαγόρευσης του κόμματος από το Ανώτατο Δικαστήριο, όπου κυριαρχούν οι αντίπαλοι του κόμματος του Erdogan. Η κυβερνητική και φιλελεύθερη παράταξη, αντίθετα, χαιρετίζει την απόφαση να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις μέσω δημοψηφίσματος ως «ιστορικό βήμα» στην «αποστρατιωτικοποίηση» του συντάγματος. Οι συνθέσεις των δικαστηρίων και η επιλογή των δικαστών έχουν καθοριστεί από το Σύνταγμα που ετοίμασε και κληροδότησε στην Τουρκία το πραξικόπημα του 1980. Η αλλαγή αυτού του Συντάγματος είναι βασικός στόχος του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης που καθυστερεί, ωστόσο, τα τελευταία χρόνια. Μια από τις βασικές αλλαγές που θα τεθούν στο δημοψήφισμα είναι ο περιορισμός των δυνατοτήτων της δικαστικής εξουσίας να διαλύει και να απαγορεύει πολιτικά κόμματα και προβλέπει την εκλογή και όχι το διορισμό των μελών των ανωτάτων δικαστηρίων και κυρίως του συνταγματικού δικαστηρίου. Η συνταγματική μεταρρύθμιση έχει ετοιμαστεί μέσα στα πλαίσια των κριτηρίων

της ΕΕ τονίζει ο υπουργός Δικαιοσύνης, Sadullah Ergin, και παρατηρεί ότι σε όλες τις δυτικές χώρες, με εξαίρεση τη Ρωσία, τα μέλη των συνταγματικών δικαστηρίων εκλέγονται από τα κοινοβούλια και δεν διορίζονται. Ανάλογες ρυθμίσεις ισχύουν στη Γαλλία και την Ιταλία για την ανάδειξη των δικαστών και των εισαγγελέων των ανωτάτων δικαστηρίων. Η κυβέρνηση του ΑΚΡ επιχείρησε επανειλημμένα τα τελευταία χρόνια να προωθήσει συνταγματικές μεταρρυθμίσεις που θεωρούνται απαραίτητες για την εναρμόνιση της Τουρκίας με το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Δεν μπόρεσε, ωστόσο, να έχει αποτελέσματα λόγω του ισχύοντος Κανονισμού της Βουλής που δίνει στην αντιπολίτευση την ευκαιρία, παρά το γεγονός ότι ελέγχει μικρό μόνο μέρος των βουλευτών, να καθυστερεί αιωνίως μέσα από διαδικαστικές μεθόδους τις αποφάσεις που θέλει η συντριπτική πλειοψηφία. Ο αντιπρόεδρος του κυβερνητικού κόμματος, Hussein Celik, εξήγησε, σε γεύμα που είχε με ομάδα ανταποκριτών στην Κωνσταντινούπολη, ότι το κυβερνητικό κόμμα θα προτιμούσε σε κάθε περίπτωση η συνταγματική αλλαγή να ολοκληρωθεί μέσα από την εθνοσυνέλευση, αλλά προκρίνει το δημοψήφισμα μπροστά στο διαδικαστικό αδιέξοδο.

- **Την 1^η Μαρτίου οι βρετανικές αστυνομικές αρχές, έπειτα από σχετική κλήση της σερβικής αστυνομίας, συνέλαβαν στο αεροδρόμιο του Heathrow τον Ejup Ganic, βραχύβιο πρόεδρο της Βοσνίας κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου στην Βοσνία.** Εν πολλοίς, το συγκεκριμένο αίτημα εκ μέρους των σερβικών αρχών αποτελεί ένα είδος «εκδίκησης» για το περιστατικό του δρόμου Doronoljacka στην πολιορκία του Σεράγεβο. Σε αυτό σκοτώθηκαν 40 Σέρβοι στρατιώτες λόγω της έντονης αντίδρασης της πολιτοφυλακής στο σχέδιο των σερβικών δυνάμεων να εκκενώσουν την πόλη και να συλλέξουν κάθε είδους οπλισμό. Ύστερα από τη σφαγή εκείνης της ημέρας, οι σερβικές αρχές θεωρούσαν τον Ejup Ganic ως τον κύριο υπεύθυνο για τον χαμό των Σέρβων στρατιωτών.
- **Νέες πιέσεις στα πρακτορεία ειδήσεων του Κυργιστάν εκφοβίζουν τους ανεξάρτητους δημοσιογράφους, λένε ακτιβιστές της ελευθερίας της**

έκφρασης στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Τα προβλήματα ξεκίνησαν όταν στις 10 Μαρτίου κάποιοι ειδησεογραφικοί ιστότοποι με επίκεντρο του ενδιαφέροντός τους την Κεντρική Ασία σταμάτησαν να είναι διαθέσιμοι. Όλοι είχαν κάνει επικριτικές αναφορές στις φημολογούμενες διασυνδέσεις μεταξύ του επιχειρηματία Eugene Gourevitch και του υιού του προέδρου Kurmanbek Bakiyev. Ο Eugene Gourevitch καταζητείται στην Ιταλία για οικονομικά εγκλήματα. Για περισσότερο από μια εβδομάδα ειδησεογραφικά sites και blogs της αντιπολίτευσης παρέμειναν ανενεργά. Διαδήλωση είχε προγραμματιστεί για τις 17 Μαρτίου ενώ την προηγούμενη ημέρα οι αρχές είχαν κατασχέσει και τα 7,000 αντίτυπα εφημερίδας της αντιπολίτευσης και συνέλαβαν και ανέκριναν έξι άτομα της συντακτικής ομάδας. Οι παραβιάσεις στην ελευθερία του τύπου φαίνεται να αυξάνονται σε συχνότητα και ένταση. Ο OSCE, το Freedom House και η ρωσική πρεσβεία στο Bishkek έχουν επανειλημμένα ζητήσει από την κυβέρνηση του Κυργιστάν την άρση των πιέσεων στον τύπο.

- **Οι αρχές του Ουζμπεκιστάν πρέπει να ερευνήσουν εξονυχιστικά και να διώξουν ποινικά το άτομο που επιτέθηκε βίαια στον Dmitrii Tikhonov, έναν ακτιβιστή ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μέλος της Συμμαχίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα του Ουζμπεκιστάν, τόνισε το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.** Δύο άνδρες άγνωστοι στον Tikhonov του επιτέθηκαν βίαια το βράδυ της 23ης Φλεβάρη, καθώς εργαζόταν στο γκαράζ του. Τον έπνιξαν και τον χτύπησαν στο κεφάλι με ένα μεταλλικό αντικείμενο, αφήνοντάς τον αναίσθητο. Ούτε το κινητό του, ούτε το πορτοφόλι του είχαν ληφθεί. Η αστυνομία συμφώνησε διστακτικά να ερευνήσει την υπόθεση και μόνο αφού είχαν περάσει αρκετές ημέρες. Η Συμμαχία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δήλωσε ότι πιστεύει ότι η επίθεση έγινε σε αντίποινα για την δραστηριότητα του στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ως μέλος της Συμμαχίας, από τις αρχές του 2008, συντάσσει εκθέσεις σχετικά με παραβιάσεις των δικαιωμάτων και τις αυθαιρεσίες της αστυνομίας, την έλλειψη τήρησης της δέουσας διαδικασίας και πιο πρόσφατα, τη μεταχείριση των εργαζομένων. Είχε, επίσης, βοηθήσει κατοίκους της ιδιαίτερης πατρίδας του να συντάξουν καταγγελίες κατά των τοπικών αρχών.

- **Η κυβέρνηση του Ουζμπεκιστάν πρέπει να ελευθερώσει αμέσως έναν ακτιβιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έχει καταδικαστεί με βάση χαλκευμένες, θρησκευτικού εξτρεμισμού, κατηγορίες δήλωσε το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.** Στις 9 Μαρτίου 2010, στην ακροαματική διαδικασία της έφεσης που διήρκησε μόνο 20 λεπτά, το Περιφερειακό Ποινικό Δικαστήριο Kashkadarya εξέδωσε ποινή φυλάκισης 9 ετών για τον Gaibullo Jalilov, έναν υπερασπιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μέλος της Κοινωνίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ουζμπεκιστάν. Το δικαστήριο απέρριψε την έφεση, παρά την εμφανή απουσία απτών αποδείξεων για την εγκληματική δραστηριότητα του Jalilov αλλά και τη μαρτυρία του κατά τη διάρκεια της δίκης του σχετικά με τον εξαναγκασμό του να υπογράψει μια ψεύτικη ομολογία.

- **Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταδίκασε τη Ρωσία για την εξαφάνιση έξι Ρώσων υπηκόων από την πόλη Achkhoi-Martan της Τσετσενίας.** Οι πέντε άνδρες εξαφανίστηκαν τα ξημερώματα της 14ης Ιανουαρίου 2003, όταν ομάδα ενόπλων εισέβαλε στο σπίτι τους και τους απήγαγε. Ο έκτος άνδρας απήχθη τη νύχτα της 6ης Ιανουαρίου 2003 από μια ομάδα καμουφλαρισμένων ένοπλων ανδρών, ενώ βρισκόταν στο σπίτι φίλου του. Η έρευνα για την εξαφάνισή του ξεκίνησε στις 21 Ιανουαρίου 2003, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Στην απόφαση του Δικαστηρίου του Στρασβούργου, η Ρωσία κατηγορείται για παραβίαση του δικαιώματος στη ζωή και απάνθρωπη μεταχείριση των συγγενών των εξαφανισμένων, εξαιτίας της ψυχολογικής βίας που υπέστησαν. Στους ενάγοντες επιδικάστηκαν ποσά που φτάνουν έως και τα 70.000 ευρώ.

- **Κίνα, Ιράν, Βόρεια Κορέα, Κούβα, Μιανμάρ, Ισραήλ και παλαιστινιακά εδάφη, Σρι Λάνκα, Ρωσία, Σουδάν, Αφγανιστάν, Πακιστάν, Ουζμπεκιστάν, Τουρκμενιστάν, Σαουδική Αραβία και Αίγυπτος είναι χώρες-στόχοι της πλέον αρνητικής κριτικής στην ετήσια έκθεση του**

Στέιτ Ντιπάρτμεντ που δημοσιοποιήθηκε χθες, με αναφορές για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε 194 χώρες του πλανήτη. Το Πεκίνο αντέδρασε αμέσως. Κατηγόρησε την Ουάσιγκτον για υποκρισία, ενώ ανακοίνωσε τη δική του ετήσια έκθεση που αφορά την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσα στην εδαφική επικράτεια των ΗΠΑ. «Οι ΗΠΑ δεν έχουν μόνο ένα τρομερό μητρώο ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο εσωτερικό τους, αλλά αποτελούν επίσης την κύρια πηγή καταστροφικών παραβιάσεων πολλών ανθρωπίνων δικαιωμάτων διεθνώς», σχολιάζει η κινεζική ανακοίνωση, σύμφωνα με το πρακτορείο Xinhua. Η έκθεση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ καταφέρεται σθεναρά εναντίον της Κίνας, κατηγορώντας την για έλεγχο και απαγόρευση πρόσβασης σε «ενοχλητικούς» ιστότοπους στο Διαδίκτυο, περιορίζοντας το δικαίωμα των πολιτών της στην ελεύθερη πληροφόρηση. Καταδικάζει τη σκλήρυνση της καταπίεσης εναντίον ανθρώπων που θεωρούνται απειλή για το Κομμουνιστικό Κόμμα, τη βίαιη κατάπνιξη της εξέγερσης των Ουιγούρων στην επαρχία Xingiang τον περασμένο Ιούλιο, εκτελέσεις με συνοπτικές διαδικασίες, όπως και εξωδικαστικές εκτελέσεις, βασανιστήρια και αυθαίρετες συλλήψεις των κινεζικών αρχών στο Θιβέτ. Ενδεικτικά, η έκθεση αναφέρεται ακόμα στο Ιράν, όπου η κατάσταση επιδεινώνεται μετά τις βίαιες διαδηλώσεις αμφισβήτησης της επανεκλογής Αχμαντινετζάντ από την Πράσινη αντιπολίτευση των μεταρρυθμιστών τον περασμένο Ιούνιο (πάνω από 70 νεκροί, τουλάχιστον 4.000 συλλήψεις). Το καθεστώς καταστέλλει βάνανσα κάθε εκδήλωση ενοχλητικής κριτικής -αντιφρονούντες φυλακίζονται, βασανίζονται και εκτελούνται, η πρόσβαση στο Διαδίκτυο (Facebook και Twitter συμπεριλαμβάνονται) παρεμποδίζεται, δημοσιογράφοι φυλακίζονται, παρεμποδίζεται και η θρησκευτική ελευθερία. Όσον αφορά στη Βόρεια Κορέα, τονίζεται ο άκαμπος ο έλεγχος της Piong-Yang στους πολίτες στερώντας τους τα βασικότερα δικαιώματα. Το καθεστώς ελέγχει απολύτως μέσω του κομματικού μηχανισμού προπαγάνδας τη δημόσια πληροφόρηση, ενώ Βορειοκορεάτες αυτοεξόριστοι αναφέρουν εξωδικαστικές εκτελέσεις, εξαφανίσεις και αυθαίρετες συλλήψεις. Αναφορά γίνεται και σε άλλες χώρες, όπως:

Κούβα: Σοβαροί περιορισμοί της ελευθερίας της έκφρασης συνεχίζονται, απαγορεύονται αντικυβερνητικές συγκεντρώσεις ή δημόσιες εκδηλώσεις

οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αντιπολιτευόμενοι φυλακίζονται με διάφορες κατηγορίες, ενώ περιορίζεται η πρόσβαση στην ενημέρωση μέσω Διαδικτύου.

Μιανμάρ: Η χούντα εξαπολύει στρατιωτικές επιδρομές εναντίον τοπικών φυλών και εξακολουθεί να φυλακίζει υπέρμαχους ανθρωπίνων δικαιωμάτων χωρίς κατηγορίες ή δίκη.

Ισραήλ - Παλαιστίνιοι: Η έκθεση υιοθετεί τον υπολογιζόμενο από οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων αριθμό των θυμάτων (πάνω από 1.400 νεκροί και περίπου 5.000 τραυματίες Παλαιστίνιοι -13 Ισραηλινοί, οι τρεις πολίτες) κατά την επίθεση του ισραηλινού στρατού στη Γάζα (27 Δεκεμβρίου 2008 - 18 Ιανουαρίου 2009) κάνοντας μνεία της αναφοράς για μικρότερο αριθμό απωλειών από το Ισραήλ. Καταδικάζει τους αποκλεισμούς μέσω των ισραηλινών σημείων ελέγχου προς τους Παλαιστίνιους, αλλά και κακοποιήσεις κρατουμένων και μη δίκαιες δίκες στην ελεγχόμενη από τη Χαμάς Λωρίδα της Γάζας.

Ρωσία: Η κυβέρνηση περιορίζει σοβαρά την ελευθερία του Τύπου. Δημοσιογράφοι δολοφονούνται από «αγνώστους». Στην Τσετσενία και σε όλο τον Βόρειο Καύκασο κυβερνητικά στρατεύματα και αντάρτες ευθύνονται για δολοφονίες, βασανιστήρια και απαγωγές με πολιτικά κίνητρα.

- Η σερβική εισαγγελία που είναι υπεύθυνη για τη δίωξη εγκληματιών πολέμου στην επικράτεια της Πρώην Γιουγκοσλαβίας μετά το 1991 ανακοίνωσε την 13^η Μαρτίου τη σύλληψη 9 ανδρών σερβικής καταγωγής οι οποίοι ανήκαν στην παραστρατιωτική οργάνωση «Τα Τσακάλια». Οι 9 συλληφθέντες κατηγορούνται για την καταστροφή περιουσιών και τον θάνατο 41 Αλβανών-Κοσσοβάρων του χωριού Cuska κατά τη διάρκεια εμφύλιας σύρραξης στο Κόσσοβο.

- **Οι έξι από τις 18 καταδικαστικές αποφάσεις, που εξέδωσε με το νέο έτος, το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ), στο Στρασβούργο, αφορούν την Τουρκία.** Στην περίπτωση αυτήν οι καταδίκες αφορούν παραβιάσεις βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά των

αποφάσεων των τοπικών δικαστηρίων, καθώς η παραβίαση του δικαιώματος προσφυγής σε μια δίκαιη δίκη σε σύντομο χρονικό διάστημα. Συγκεκριμένα στις υποθέσεις Abdulkerim , Kaya, Mehmet Garip Ozer και Sevim που είχαν τεθεί σε προσωρινή κράτηση με απόφαση τουρκικών δικαστηρίων μεταξύ των ετών 1998 και 2001, με την κατηγορία ότι συμμετείχαν στην οργάνωση Χεζμπολλάχ και οι περισσότεροι ακόμα και σήμερα βρίσκονται έγκλειστοι στις φυλακές του Diyarbakir, το ΕΔΑΔ ήταν καταπέλτης για την Τουρκία. Οι ενάγοντες υποστήριξαν στο Δικαστήριο ότι η προσωρινή τους κράτηση διήρκεσε πάρα πολύ χρόνο, ότι κατά τη διάρκειά της υπήρξε παραβίαση του δικαιώματος της ασφάλειας και της ελευθερίας, καθώς και ότι δεν είχαν κανένα ένδικο μέσο αμφισβήτησης της νομιμότητας των αποφάσεων των τουρκικών αρχών, με βάση τις οποίες προφυλακίστηκαν. Το ΕΔΑΔ καταδίκασε την Τουρκία για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και επεδίκασε συνολικά 34.000 ευρώ αποζημίωση για ηθική και υλική βλάβη σε κάθε έναν από αυτούς που προσέφυγαν στο Δικαστήριο.

- **Οι ρωσικές αρχές έσπευσαν, να κατηγορήσουν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πως η απόφαση να επιτρέψει την ακρόαση της Υukos αποτελεί πολιτική παρέμβαση.** Ο Michael Hontorkovski, που στο παρελθόν υπήρξε ο πλουσιότερος άνθρωπος στη Ρωσία, ήταν ένα ακόμη μέλος της λεγόμενης ρωσικής ολιγαρχίας: της περιβόητης εκείνης μικρής ομάδας Ρώσων που κυριολεκτικά πλούτισαν εν μια νυκτί στη διάρκεια της επονείδιστης δεκαετίας του 1990, αγοράζοντας κολοσσούς έναντι ευτελών ποσών εν μέσω της χαώδους κατάστασης που γνώρισε η χώρα μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης. Διατείνονται, άλλωστε, ότι τήρησαν όλες τις ενδεδειγμένες έννομες διαδικασίες στις αγωγές κατά του Hontorkovski, καθώς οι δίκες που ακολούθησαν κατέδειξαν πως η εταιρεία εξαπατούσε συστηματικά το κράτος. Το δικαστήριο ενδέχεται να αποφανθεί σχετικά έπειτα από αρκετές εβδομάδες ή ίσως και μήνες. Ανεξάρτητα, πάντως, από το τι θα αποφανθεί, η παρέμβασή του πλήττει το καθεστώς της Ρωσίας και ειδικότερα τον μηχανισμό του Vladimir Putin. Σημειωτέον ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει δικαιοδοσία σε 47 χώρες, μία εκ των οποίων είναι και η Ρωσία, αλλά δέχεται να προχωρήσει σε

ακρόαση ενός ποσοστού μικρότερου του 5% των προσφυγών. Οι σχέσεις του δικαστηρίου με τη Ρωσία είναι τεταμένες, καθώς η χώρα έχει αρνηθεί να δεχθεί τη δικαιοδοσία του σε περιπτώσεις εναντίον της καταγγελιών για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τσετσενία και στο ρωσικό σωφρονιστικό σύστημα. Σε ό, τι αφορά τον Hontorkovski, άλλωστε, αντιμετωπίζει το ενδεχόμενο νέας καταδίκης του από τη ρωσική δικαιοσύνη σε τουλάχιστον άλλα 10 χρόνια κάθειρξης για κατηγορίες ανάλογες με εκείνες που τον έχουν ήδη οδηγήσει στη Σιβηρία.

- **Καταγγελία Ελληνίδας υπηκόου για παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατατέθηκε εναντίον του Ισραήλ.** Η Norma Rismaoui είναι παλαιστινιακής καταγωγής Ελληνίδα υπήκοος και μόνιμη κάτοικος Αθηνών. Σε επώνυμη επιστολή της, καταγγέλλει την απίστευτη ταλαιπωρία που υπέστη την 16.01.2010 σε προγραμματισμένο από καιρό ταξίδι της προς την Παλαιστίνη μέσω Τελ Αβιβ, ένα ταξίδι που έχει επαναλάβει και στο παρελθόν πολλές φορές χωρίς προβλήματα. Συγκεκριμένα, η Rismaoui με την παραπάνω επιστολή της καταγγέλλει ότι κατά τη διάρκεια του ελέγχου των διαβατηρίων στο αεροδρόμιο του Τελ Αβιβ και αφού το ελληνικό της διαβατήριο πέρασε από πολλά χέρια κατέληξε να σφραγιστεί με την ένδειξη «απαγορεύεται η είσοδος». Η διαπιστευμένη ελληνική της υπηκοότητα δεν είχε καμία σημασία για τις τοπικές αρχές, όπως αναφέρει στην επιστολή της. Αντίθετα, την ενημέρωσαν ότι η μόνη είσοδος για τους Παλαιστίνιους προς την Παλαιστίνη είναι η Ιορδανία, και από εκεί μόνο επιτρεπόταν να εισέλθει. Μόνο το γεγονός ότι είναι Παλαιστίνια στην καταγωγή ήταν αρκετό για να απελαθεί. Αλλά η διαδικασία ελέγχου δεν περιορίστηκε μόνο στον έλεγχο των διαβατηρίων, όπως καταγγέλλει στη συνέχεια της επιστολής της η Rismaoui. Υπέστη σωματικό έλεγχο που διήρκεσε δύο ώρες χωρίς την παροχή φαγητού και νερού. Ύστερα από έντονες διαμαρτυρίες της, της επετράπη να μιλήσει τηλεφωνικά με την ελληνική πρεσβεία στο Ισραήλ, τον υπεύθυνο του τουριστικού γραφείου και τους δικούς της ανθρώπους στην Ελλάδα. Όταν τελείωσε η διαδικασία εξέτασής της στο αεροδρόμιο, τη μετέφεραν στα κρατητήρια των αλλοδαπών, σε κελί απομόνωσης, όπου της αφαιρέθηκαν όλα τα προσωπικά της αντικείμενα. Εκεί παρέμεινε έγκλειστη για 17 ολόκληρες ώρες. Σύμφωνα με πληροφορίες της Rismaoui από την ελληνική πρεσβεία, το

ίδιο συμβαίνει πλέον και με πολλές Ελληνίδες συζύγους Παλαιστινίων που μένουν στην Παλαιστίνη. Συστηματικά, δηλαδή, τα ανθρώπινα δικαιώματα Ελλήνων και Ελληνίδων καταπατούνται από το Ισραήλ, είτε γιατί είναι παλαιστινιακής καταγωγής, είτε γιατί διαμένουν στην Παλαιστίνη.

- **Τη 10^η Μαρτίου το Εφετείο του Μπακού αποφάσισε να απορρίψει την έφεση δύο νεαρών blogger, οι οποίοι κρατούνταν άδικα από τον Ιούλιο του 2009.** Ο Emin Milli καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης 2 ετών και ο Adnan Hajizade σε ποινή φυλάκισης 2 ½ ετών για πρόκληση ζημιών σε κατάσταση και υποκίνηση βίαιων επεισοδίων σε δημόσιο χώρο. Σύμφωνα με τα λεγόμενα τους, οι μόνοι λόγοι κράτησής τους είναι το γεγονός ότι αποτελούν ακτιβιστές υπέρ των δημοκρατικών δικαιωμάτων στο Αζερμπαϊτζάν και την 9^η Ιουλίου προσπάθησαν να ενημερώσουν τους θαμώνες του ενός καταστήματος για τη δράση της οργάνωσης τους.

- **Ως «δέντρο που κρύβει το δάσος» των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Ιράν χαρακτήρισε η βραβευμένη με το νόμπελ Ειρήνης Shirine Embadi, το θέμα των πυρηνικών.** «Εδώ και πολλά χρόνια, το ζήτημα των πυρηνικών έχει γίνει το μόνο θέμα για το οποίο μιλούν στο εξωτερικό, όμως είναι το δέντρο που κρύβει το δάσος, το δάσος που είναι οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Ιράν», δήλωσε συγκεκριμένα, η Embadi, που ζει επί χρόνια εξόριστη στο Λονδίνο. «Το Ιράν κατέχει δύο θλιβερές επιδόσεις, εκείνης που αφορά στον αριθμό των φυλακισμένων δημοσιογράφων και της άλλης που σχετίζεται με τις εκτελέσεις ανηλίκων», τόνισε η Ιρανή νομπελίστρια στη διάρκεια διάλεξής της στη Γαλλία, επ' ευκαιρία της κυκλοφορίας του βιβλίου της «Το Χρυσό Κλουβί», που αποτελεί μία αλληγορία για τη σημερινή κοινωνία στο Ιράν. Η ποινική υπευθυνότητα στο Ιράν είναι τα 9 χρόνια για τα κορίτσια και τα 15 για τα αγόρια, υπογράμμισε χαρακτηριστικά η ίδια. Αναφορικά με το κίνημα διαμαρτυρίας που γεννήθηκε μετά τις αμφιλεγόμενες εκλογές του προηγούμενου Ιουνίου στη χώρα, η διάσημη Ιρανή υποστήριξε πως «το κίνημα διαμαρτυρίας κατά της κυβέρνησης είναι ένα δημοκρατικό κίνημα, με διαφορετικές τάσεις. Κοινός παρονομαστής τους είναι η δημοκρατία και ο σεβασμός των

ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ορισμένοι πιστεύουν στην ανάγκη μεταρρύθμισης του Συντάγματος, άλλοι όχι», πρόσθεσε η ίδια. «Πιστεύω πως μία αυστηρή εφαρμογή του Συντάγματος θα μας επέτρεπε να κάνουμε ένα βήμα εμπρός, προς την κατεύθυνση του εκδημοκρατισμού», τόνισε η ίδια, προσθέτοντας πως δε θα δίσταζε να επιστρέψει στο Ιράν εάν ήταν αναγκαίο, αλλά πρόσθεσε πως σήμερα «είναι πιο χρήσιμη εδώ» παρά μέσα στη χώρα της. Σχολιάζοντας δε το ρόλο που θα έπρεπε να έχει η Δύση στον αγώνα για το σεβασμό των δικαιωμάτων στο Ιράν, η Embadi τόνισε πως η μεγαλύτερη υποστήριξη που αναμένει η χώρα της είναι η ηθική στήριξη. Όσον αφορά στις διεθνείς κυρώσεις κατά του Ιράν, τάχθηκε κατά των οικονομικών κυρώσεων που επιβαρύνουν τον ιρανικό λαό, αλλά δήλωσε πως «συντάσσεται συνάμα με την απαγόρευση των συναλλαγών με το εξωτερικό, που συμβάλλουν στην καταπίεση του λαού».

- **Τρεις οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι (Ισραηλινοί) Γιατροί για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, το κέντρο Adalah και το κέντρο Mezan, σε μήνυμά τους προς τον γενικό εισαγγελέα του Ισραήλ, κατηγορούν τις αρχές και τις μυστικές υπηρεσίες ότι εκβιάζουν ασθενείς που εξέρχονται από την αποκλεισμένη Λωρίδα της Γάζας για νοσηλεία, για να τους αποσπάσουν πληροφορίες. Αναφέρουν δε τρεις περιπτώσεις ασθενών που ενώ τους δόθηκαν υποσχέσεις για νοσηλεία, μόλις εξήλθαν από την Λωρίδα της Γάζας στο Ισραήλ, συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στις φυλακές.**